

στέρνα καὶ μία ἀγριλιάν. "Οθεν τὸ [αὐτὸ] / πρᾶμα καθὼς εὐρίσκεται ἀπὸ τὴν σή-
μερον ἡμέραν τὸ παραδίνειν εἰς τὸ [] / παιδὶν νὰ εἶναι ἐδικόν του καὶ τῆς ἐξου-
σίας του καὶ ἐπειδὴν καὶ τὸ παιδὶν νὰ εἶναι μι[κρόν] / καὶ νὰ μὴν ἔχῃν ἡλικία λέ-
γειν ὅτιν νὰ τὸ κουμαντάρου οἱ γονοὶ του καὶ νὰ τὸ καρ[ποτρῶ] / σιν καὶ νὰ βάζουν
καὶ νὰ βγάζουν κουντουβερνάρην ἕως οὗ νὰ γενῇ τὸ αὐτὸν παιδ[ὶν νό] / μου ἡλικίας
καὶ γίνοντας τὸ παιδὶν νόμου ἡλικίας καὶ χρονίζοντα στὸν κόσμ[ο] / τὸ κάνει
τὸ αὐτὸν ἄνωθεν πρᾶμα ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν της καὶ [χα] / ρισι-
μνιόν της μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην τοῦ τὸ δίνει τοῦ αὐτοῦ παιδίου ὅτιν ὁ [Θεὸς] /
νὰ δώσῃν νὰ ζήσῃν εἰς πολλοὺς χρόνους νὰ τῶχῃν καὶ νὰ τὸ χαρῇν εἰ δὲν ὁ Θεὸς νὰ
μ[ὴν] / τὸ ὀρίσῃν καὶ ἀποθάνῃ τὸ αὐτὸν παιδὶν καὶ ζῇν ἢ ἄνωθεν κερά Χρυσίνα
νὰ εἶναι / πάλι τὸ ἄνω λεγόμενον πρᾶμα εἰς τὴν ἐξουσία τῆς ἄνωθεν κερά Χρυσίνας
νὰ / τὸ κάνει πάλι ὡς θέλει καὶ βούλεται καὶ τὰ ἐξῆς εἰ δὲ πάλι καὶ ἀποθάνῃ ἢ κερά
Χρυσίνα / νὰ εἶναι τὸ αὐτὸν πρᾶμα τῆς ἀδελφῆς της τῆς κερά Φλουριᾶς νὰ τὸ δίνη
διὰ τῇ / ψυχὴν τος καὶ τῶν ἐδουονῶν νὰ τίς μνημονεύουν καὶ τὰ ἐξῆς ὅθεν λέγειν πῶς
ἂν ἴσως / καὶ ἤθελε εὐρεθῇν κανεὶς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματαν
διὰ τὸ αὐτὸν τὸ / πρᾶμα νὰ πληρώνῃ λέγειν τζερεμὲ τῆς ἀφεντίας ριάλια 8/ ἤγουν
ὀκτῶν ἢ καὶ ἐ / κείνη ἢ ἴδια νὰ μὴν νήνμπορῇν νὰ τὸ χαλάσῃν ἢ νὰ τὸ τζακίσῃν
ἀλλὰ νὰ εἶναι στέρεο / βέβαιον καὶ ἀχάλαστον τὸ ὁποῖο πρᾶμα εἶναι παντικιασμέ-
νον μὲ τὸν παπᾶ Γε / ὠργιον Νομικὸν ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων
τῶν κάτωθεν γεγραμμένων.

/ — Ἰάκωβος Γάτος μάρτυρας στᾶνωθε —

/ — Λευτέρης Καρατζιᾶς μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

672

Δωρεὰ

φ. 356^r

/ Ἐβγαλμένο

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 5/
εἰς τὸ σπῖτιν ἀάμοῦ τοῦ ὑπο / γράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστην ὁ κύρ Ἰωάννης
Κασκανῆς ὁ ὁποῖος λέγειν τὸ πῶς νὰ ἔχῃν / καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἓνα σπῖτιν εἰς
τὸ χωργιουδάκι τῶν Γλινάδων ἀπὸ χτίσιμον ἐδικόν του / καὶ κόποι του τὸ πλη-
σίον τῶν ἄλλων τῶν σπιτιῶν ὅπου ἔχειν τὴν σήμερον ὁ κύρ Φραντζέσκος Κα/στελ-

λάνος καὶ τῆς Κουμούνας Στράτας τὸ ὁποῖο σπίτιν καθὼς εὐρίσκεται μετὰ τὴν αὐ-
 λήν του / καὶ μετὰ πᾶσαν του σπατζιὸν καὶ μετὰ τὸ παραθύριον του καὶ μετὰ ὅλα του τὰ
 δικαιώματα ἀπὸ τὴν / σήμερον τὸ δίνει καὶ παραδίδει τὸν τῆς γυναίκας του τῆς
 Γιακουμίνας οὐ διὰ τὴν ψυχὴν του καὶ / οὐ διὰ πολλὰς δούλεψες καὶ χάρες ὅπου
 τῆς γρωνίζει καὶ ἀνάπαψες πολλὰς μάλιστα τῶριν / εἰς τὰ γερατειὰν του ὅπου τὸν
 ἐκυβερνᾷ εἰς ὅλα του τὰ χρειαζόμενα καὶ ἔττι θέλει νὰ εἶναι / ἐδικὸν τῆς καὶ τῆς
 ἐξουσίας τῆς νὰ τὸ κάμῃ ὡς θέλῃ καὶ βούλεται πούλῃσιν χαρίσειν πούρκο / τάξειν
 ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ ὡς βούλεται νὰ τὸ ποιήσῃ καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἀπὸ κανένα νὰ
 / μὴν ἔχῃ κανέναν ἐνμπόδιον λέγειν καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως καὶ ἤθελε εὐρεθῇ
 τινὰς ἢ / ξένος ἢ ἐδικὸς νὰ τὴν ἐπειράξῃ ἢ νὰ τὴν ἐσυνχύσῃ εἰς τὸ αὐτὸν σπίτιν
 ὅπου ἤκαμε ψυ / χικὸν νὰ πληρώνῃ κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα
 καὶ πάλι τὸ πα / ρὸν γράμμα τοῦ ψυχικοῦ νὰ εἶναι βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ νὰ
 ἔχῃ τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον. / Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος
 ψυχικοῦ βάνει καὶ ἀξιοπίστους μαρτύ / ρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τοῦ.
 / — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας —
 / — Νικολὸς Μπάνκαλος μάρτυρας —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

673

Ἀγοραπωλησία

φ. 356^v

/ Φ 386

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687 / ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 23 /
 εἰς τὸ σπίτιν κάμου [τοῦ ὑπο] / γράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστηνσαν οἱ κάτωθεν
 ὑπογεγραμμένοι ἡγουν ὁ κύρ Δημήτρης Νικου / λαράκης τὰ δὲ ἕτερα μέρη ὁ κύρ
 Νικόλας τοῦ Γεώργη τοῦ Σάββα καὶ ὁ κύρ Μανώλης τοῦ Σπακέ / τοῦ Τζιλομέρη
 ὁ ὁποῖος ἄνωθεν κύρ Δημήτρης λέγειν τὸ πῶς νὰ ἔχῃ καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἓνα
 κο / μμάτιν ἀμπέλι εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς Κοξακῆς σύνμπλιο τοῦ ἰδίου κύρ Δημή-
 τρη καὶ Ἰακόμου τοῦ / Μιχελέτου τὸ ὁποῖο πρᾶμα τὸ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸν κύρ
 Παρθένιο Φριόλον τῶραν τὴν σήμερον / καθὼς εὐρίσκεται τὸ αὐτὸν ἀμπέλι μετὰ
 πατητήριον του / καὶ μετὰ ὅλα του / τὰ δικαιώμα / τα καὶ ποσσέ / σαν / καὶ ἔχειν
 καὶ δύο ἐλιές μέσαν μὰ εἶναι / ἢ μία τοῦ ἄλλοινοῦ πρᾶματος ποὺ εἶναι ἓνα μετὰ
 ἴδιον πρᾶμα τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τὸν καὶ που / λεῖ τῶν ἄνωθεν δύο νομάτων